

Grey Scale #13

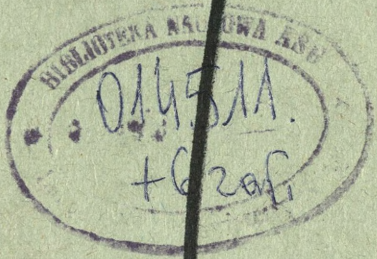
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

KH

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

TAJNE

Egz. Nr. 22

ZESZYT TAKTYCZNY

7(52)

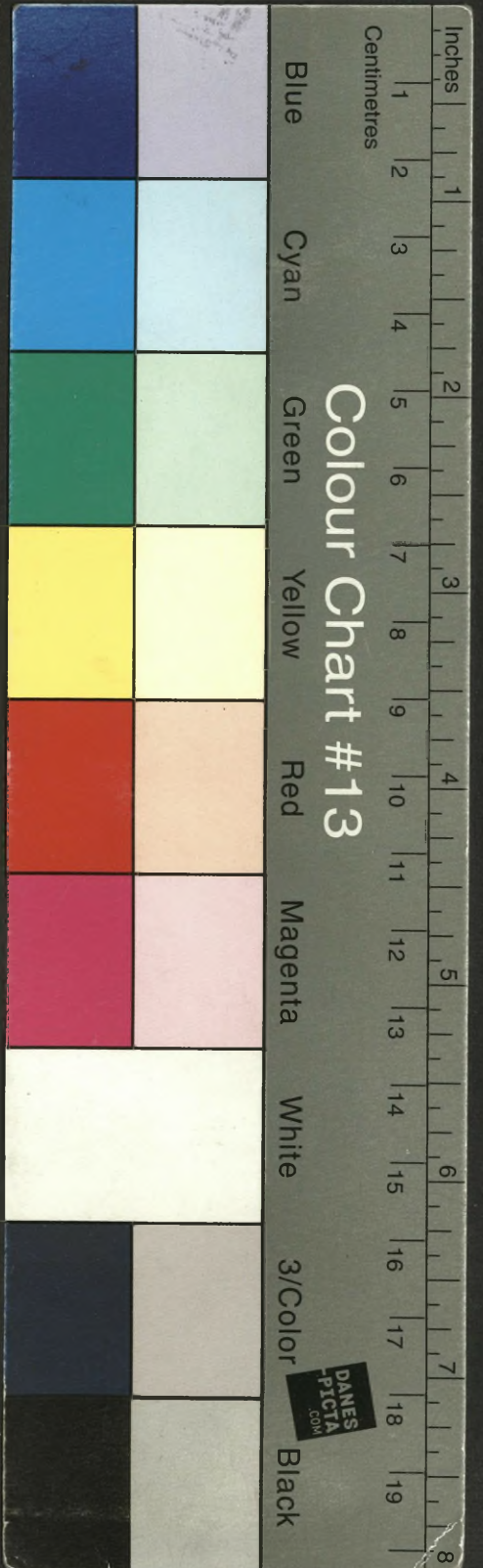

~~225813~~

WARSZAWA

1970 BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorki w Specjalnych

Nr ewid. 039813

Colour Chart #13

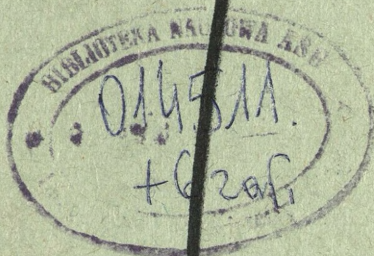
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Inches
Centimetres
1 2 3 4 5 6 7 8
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

~~DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr. 22

ZESZYT TAKTYCZNY

7(52)

zdać

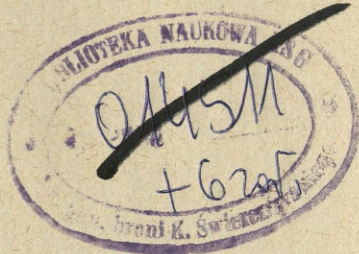

~~039813~~

WARSZAWA

1970 BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiór w Specjalnych

Nr ewid. ~~039813~~

Amell. pt 12657 J

ZESZYT TAKTYCZNY

7/52

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Dział Zbiór Specjalnych
Nr ewid. 039813

~~M. 1410~~

17. 10. 1945

Materiały do niniejszego Zeszytu opracowali:
do części pierwszej - ppłk dypl. Józef KOWALCZUK, do
części drugiej - ppłk dypl. Marian ŻEBROWSKI

SPIS TREŚCI

Str.

<u>CZĘŚĆ PIERWSZA: WYPRACOWANIE UGRUPOWANIA BOJOWEGO KORPUSU OPK W OPARCIU O PODSTAWOWE WSKAŹNIKI MOŻLIWOŚCI BOJOWYCH JEGO WOJSK</u>	
/Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszycie Taktycznym nr 4/49, 1970 r./	5
1. Wprowadzenie	5
2. Rozwiązanie zadań	6
<u>CZĘŚĆ DRUGA: ORGANIZACJA I ZWALCZANIE PRZEZ PLM OPK SAMOLOTÓW TRANSPORTOWYCH NIEPRZYJACIELA W CZASIE PRZELOTU I LĄDOWANIA DESANTU</u>	9
1. Niektóre zagadnienia zwalczania samolotów transportowych npla przez lotnictwo myśliwskie OPK ...	9
2. Założenie do tematu: "Organizacja i zwalczanie przez plm OPK samolotów transportowych npla w czasie przelotu i lądowania desantu"	26

Załączniki:

Do części pierwszej:

- a/ Tabela nr 1. Zestawienie wskaźników możliwości bojowych korpusu OPK i poszczególnych kombinacji /w tekście/.
- b/ Szkic nr 1. Kombinacja nr 1 - Użycie wojsk korpusu OPK wg wariantu I, przy wariacie nalołu npla "A".
- c/ Szkic nr 2. Kombinacja nr 2 - Użycie wojsk korpusu OPK wg wariantu I, przy wariacie nalołu npla "B".
- d/ Szkic nr 3. Kombinacja nr 3 - Użycie wojsk korpusu OPK wg wariantu II, przy wariacie nalołu npla "A".
- e/ Szkic nr 4. Kombinacja nr 4 - Użycie wojsk korpusu OPK wg wariantu II, przy wariacie nalołu npla "B".

Do części drugiej:

a/ Schemat nr 1. Organizacja i wyposażenie dywizji powietrzno-desantowej NRF.

b/ Schemat nr 2. Sytuacja wojsk własnych i przeciwnika o godz. 6.00 6.6.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYPRACOWANIE UGRUPOWANIA BOJOWEGO KORPUSU OPK W OPARCIU O PODSTAWOWE WSKAŹNIKI MOŻLIWOŚCI BOJOWYCH JEJEGO WOJSK

/Rozwiązanie zadań zamieszczonych w Zeszycie Taktycznym nr 4/49, 1970 r./

1. Wprowadzenie

W części drugiej "Zeszytu Taktycznego" nr 4/49, 1970 r. zamieszczono trzy zadania, które należało rozwiązać wykorzystując dane zawarte w założeniu do ww. ćwiczenia. Podano też określone warunki i wartości wskaźników możliwości bojowych poszczególnych rodzajów wojsk OPK.

Sposób rozwiązania zadania pierwszego i drugiego oraz otrzymane wyniki zamieszczono w punkcie 2 i 3.

Dla rozwiązania zadania trzeciego sporządzono cztery schematy, na których przedstawiono dwa warianty ugrupowania bojowego środków korpusu OPK i dwa warianty możliwych nalotów lotnictwa przeciwnika. Zestawienie tych wariantów dało w sumie cztery kombinacje użycia środków korpusu OPK możliwe do przyjęcia przy rozwiązywaniu tego zadania. Ponadto sporządzono tabelę, do której wpisano wyniki uzyskane w rezultacie zastosowania poszczególnych kombinacji.

Dokonyjąc porównania wyników uzyskiwanych z poszczególnych kombinacji najlepszy okazał się wariant drugi ugrupowania bojowego środków korpusu OPK zarówno jeśli chodzi o liczbę samolotów uciekających, jak i o efektywność osłanianych obiektów oraz żywotność środków korpusu OPK.

Optymalną decyzję dotyczącą użycia środków korpusu OPK do osłony nakazanych obiektów przedstawiono graficznie w załącznikach nr 1, 2, 3 i 4.

2. Rozwiązanie zadań:

a/ Zadanie 1. Obliczyć ilość samolotów /MiG-21 i Lim-5/potrzebnych do zniszczenia pojedynczego samolotu przeciwnika zgodnie z nakaznym prawdopodobieństwem trafienia.

Rozwiązanie:

$$M_{\text{MiG-21}} = \frac{\log/1-P_{1n}/}{\log/1-P_{1m}/} = \frac{\log/1-0,75/}{\log/1-0,5/} = 2 \text{ MiG-21,}$$

$$M_{\text{LIM-5}} = \frac{\log/1-P_{1n}/}{\log/1-P_{1m}/} = \frac{\log/1-0,6/}{\log/1-0,2/} = 4 \text{ LIM-5.}$$

b/ Zadanie 2. Obliczyć potencjalne możliwości korpusu OPK przy jednorazowym użyciu każdego rodzaju sprzętu /samolotu, wyrzutni, działa/.

Rozwiązanie:

1/ Obliczamy potencjalne możliwości korpusu OPK przy jednorazowym użyciu każdego rodzaju sprzętu " M_{OPK} ":

$$M_{\text{OPK}} = M_{\text{WR}} + M_{\text{Art}} + M_{\text{LM}}$$

2/ Obliczamy liczbę skutecznych oddziaływań wojsk raketowych " M_{WR} ":

$$M_{\text{WR}} = N_{\text{do}} \cdot \frac{N_{\text{r}}}{N_{\text{z}}} \cdot K_{\text{ucz}} \cdot K_{\text{s}} \cdot K_{\text{pł}} \cdot P_{\text{WR}},$$

$$M_{\text{WR}} = 12 \cdot \frac{24}{2} \cdot 0,3 \cdot 0,75 \cdot 0,8 \cdot 0,5 = 13 \text{ samolotów.}$$

3/ Obliczamy liczbę skutecznych oddziaływań artylerii OPK " M_{Art} ":

$$M_{\text{Art.57 mm}} = \frac{N_{\text{b}} \cdot N_{\text{a}} \cdot N_{\text{p}} \cdot N_{\text{c}}}{600} \cdot K_{\text{ucz}} \cdot K_{\text{s}} \cdot P_{\text{Art}},$$

$$M_{\text{Art.57 mm}} = \frac{54 \cdot 8 \cdot 20 \cdot 1}{600} \cdot 0,3 \cdot 0,8 \cdot 0,9 = 3 \text{ samoloty.}$$

4/ Obliczamy liczbę skutecznych oddziaływań lotnictwa myśliwskiego " M_{LM} ":

$$M_{LM} = N_{sm} \cdot K_{ucz} \cdot K_s \cdot K_{pt} \cdot P_{LM},$$

$$M_{MIG-21} = 72 \cdot 0,75 \cdot 0,8 \cdot 0,8 \cdot 0,5 = 17 \text{ samolotów},$$

$$M_{Lim-5} = 36 \cdot 0,75 \cdot 0,8 \cdot 0,8 \cdot 0,2 = 4 \text{ samoloty}.$$

5/ $M_{OPK} = 13 + 3 + 17 + 4 = 37$ samolotów przeciwnika.

Potencjalne możliwości korpusu OPK wynoszą 37 skutecznych oddziaływań przy jednorazowym użyciu posiadanego sprzętu.

c/ Zadanie 3. Podzielić środki korpusu OPK według poszczególnych celów i graficznie zobrazować decyzję oraz możliwości bojowe korpusu wg czterech kombinacji.

Rozwiązanie - patrz załączniki nr 1,2,3 i 4.

Zestawienie wyników rozwiązań poszczególnych kombinacji przedstawiono w tabeli nr 1.

Załączniki:

- 1/ Tabela nr 1 - Zestawienie wskaźników możliwości bojowych korpusu OPK i poszczególnych kombinacji.
- 2/ Szkic nr 1 - Użycie wojsk korpusu OPK wg wariantu I przy wariacie nalotu npla "A".
- 3/ Szkic nr 2 - Użycie wojsk korpusu OPK wg wariantu I przy wariacie nalotu npla "B".
- 4/ Szkic nr 3 - Użycie wojsk korpusu OPK wg wariantu II, przy wariacie nalotu npla "A".
- 5/ Szkic nr 4 - Użycie wojsk korpusu OPK wg wariantu II, przy wariacie nalotu npla "B".

Zestawienie wskaźników możliwości bojowych korpusu OPK
i poszczególnych kombinacji

Nr kombi- nacji	Warianty		Liczba ostrzele- nych lub atkowa- nych celów	Liczba zniszczo- nych /skutecznych Lw./skutecznych	Liczba samolotów uciekających	Efekty osłony			Udział poszczególnych środków w odpięramiu nalotów npla						Wyniki waryfika- cji wa- riantów ugr. bojo- wego		
	przedwiniem	ugrupowania korpusu OPK				Obiekty I kl.	Obiekty II kl.	Brodki OPK	Lotnictwo myśliwskie	Wojska ra- kietowe	Artyleria lufowa	Punkty naprow- dzenia LM	Wyk. Nle	Wyk. Nle		Wyk. Nle	Wyk. Nle
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	A	I	124	106	18	0,38	0,54	0	108	-	236/10	52/2	48	6	45	-	-
2	B	I	124	110	14	0,4	0,32	0	108	-	260 12	28/-	54	-	45	-	-
wynik	średni		124	108	16	0,39	0,43	0	108	-	248 11	40/1	51	3	45	-	II
3	A	II	124	110	14	0,52	0,58	0,4	108	-	268 12	20/-	48	6	45	-	-
4	B	II	124	113	11	0,52	0,48	0,4	108	-	272 12	16/-	54	-	45	-	-
wynik	średnie		124	112	12	0,52	0,53	0,4	108	-	270 12	18/-	51	3	45	-	I

Uwaga: V rubryce 12 w mianowniku wpisano liczbę użytych PRK, a w mianowniku - liczbę doaz.

CZĘŚĆ DRUGA

ORGANIZACJA I ZWALCZANIE PRZEZ p/m OPK SAMOLOTÓW TRANSPORTOWYCH NPLA W CZASIE PRZELOTU I LĄDOWANIA DESANTU

Niektóre zagadnienia zwalczania samolotów transportowych przeciwnika przez lotnictwo myśliwskie OPK

Desant, jako jeden ze sposobów przerzucania wojsk na pole walki, stosowany jest od bardzo dawna. Współcześnie przywiązuje się wiele wagi do wykorzystania desantów powietrznych w ewentualnej przyszłej wojnie. Sprzyja temu rozwój środków transportu powietrznego, za pomocą którego można obecnie dokonywać przerzutu wojsk w znacznej sile, w dowolny rejon i z zaskoczenia.

Możliwości wysadzania desantów powietrznych przez siły zbrojne państw NATO w wypadku konfliktu zbrojnego wymagają poważnego potraktowania zagrożenia desantem zarówno przez wojska operacyjne, jak i obronę terytorium kraju, a w tym i przez wojska obrony powietrznej kraju.

1. Krótka charakterystyka operacji powietrznodesantowych

Współczesne operacje powietrznodesantowe wg poglądów zachodników mogą mieć charakter krótkotrwały lub długotrwały; zależnie od celu działań oraz ilości użytych sił mogą to być operacje o znaczeniu taktycznym, operacyjno-taktycznym i wyjątkowo - strategicznym.

Krótkotrwałe operacje powietrznodesantowe realizują z zasady wojska lądowe lub powietrznodesantowe, które po wykonaniu otrzymanego zadania łączą się z nacierającymi wojskami lądowymi po upływie 6 do 30 godzin. Długotrwałe operacje powietrznodesantowe mają z zasady charakter działań połączonych, gdyż obok wojsk powietrznodesantowych biorą w nich udział wojska lądowe lub siły morskie.

Desanty taktyczne organizowane są w zasadzie przez dywizje. Organizuje się je w sile od kompanii do wzmocnionego batalionu i przerzuca na tyły przeciwnika śmigłowcami na głębokość do 50 km. Desanty o znaczeniu operacyjno-taktycznym organizowane są przez korpusy armijne lub armię połową siłami przydzielonych wojsk powietrznodesantowych /brygady lub dywizji powietrznodesantowej/. Desant taki może być wysadzany na głębokość 100 i więcej kilometrów, a do jego przerzutu wykorzystuje się z zasady samoloty transportowe. W sprzyjających warunkach desant operacyjno-taktyczny może być wysadzony w przyfrontowym /przymorskim/ rejonie obrony wojsk OPK.

Celem działań takiego desantu może być:

- wykorzystanie skutków uderzeń jądrowych i rozwinięcie powodzenia wojsk lądowych;
- prowadzenie działań blokujących i osłonowych;
- izolowanie rejonu działań bojowych od dopływu wojsk przeciwnika i wszelkiego rodzaju zaopatrzenia poprzez uchwycenie ważnych obiektów lub rubieży uniemożliwiających przeciwnikowi korzystanie z linii komunikacyjnych, przepraw itp.

Desant operacyjno-taktyczny zbiera się w rejonie wyjściowym, oddalonym 300-400 km od linii frontu, w którym musi się znajdować odpowiednia ilość lotnisk dla lotnictwa transportowego. Rejon wyjściowy wojska powietrznodesantowe zajmują na dwa dni przed planowanym załadowaniem desantu. Samoloty transportowe przybywające do rejonów załadowania desantu pozostają tam przez ściśle określony czas, potrzebny na załadowanie wojsk.

W celu przerzutu desantu drogą powietrzną, wojska przeznaczone do desantowania dzieli się na rzuty: szturmowy, następny i tyłowy.

Rzut szturmowy składa się z wojsk przeznaczonych do uchwycenia rejonu desantowania wraz z przyległymi obiektami /lotniska, węzły dróg, przeprawy/. W jego skład wchodzi z zasady główne siły brygady /dywizji/ powietrznodesantowej; reżyguje jest to rzut spadochronowy.

Rzut następny składa się z pozostałych pododdziałów bojowych ze sprzętem /w tym ze sprzętem ciężkim/, których zadaniem jest wzmocnienie rzutu szturmowego i rozwinięcie działań. Jeśli w rejonie lądowania rzutu następnego znajduje się odpowiednia ilość lotnisk, może on lądować w całości lub być wysadzony sposobem kombinowanym /w drugim przypadku część ludzi zrzucona jest na spadochronach, a część ląduje na samolotach transportowych/.

Rzut tyłowy składa się z pododdziałów tyłowych i administracyjno-gospodarczych; w wypadku operacji krótkotrwałych pozostaje on w rejonie wyjściowym i zaopatruje drogą powietrzną walczące wojska desantu.

Przerzut desantu drogą powietrzną odbywa się po 2-3 trasach na różnej wysokości. Do rubieży wykrycia przez nasze środki radiolokacyjne przelot może się odbywać na wysokości 2000-4000 m, następnie samoloty zniżają lot do wysokości 150-200 lub 300-500 m i na tej wysokości dolatują do rejonu desantowania.

Rzut szturmowy po dolocie do wyznaczonych punktów terenowych rozczłonkowuje się i wychodzi na wyznaczone rejony rzutu. Wymiary rzutowiska zależą od wielu czynników, jednak z zasady dla batalionu nie są one większe jak 2 x 2 km. Rejony desantowania poszczególnych batalionów są oddalone od siebie średnio ok. 5 km.

Czas osiągnięcia przez batalion gotowości do działań po zrzucie wynosi około 30-50 min. Dla rzutu szturmowego w składzie dwóch batalionów czas wynosi około 60 min, a brygada - około 60-90 min. Rzut następny może lądować po upływie około 4-6 godz. od wylądowania rzutu szturmowego. Po osiągnięciu gotowości do działań desant zgodnie z planem przystępuje do wykonania nakazanych zadań.

Powodzenie działań desantu zależy głównie od dwóch podstawowych czynników, a mianowicie od uzyskania lokalnej przewagi w powietrzu w czasie przelotu desantu na wybranym kierunku i w rejonie desantowania oraz od zaskoczenia przeciwnika .

Lotnicze zabezpieczenie operacji powietrznodesantowej prowadzone siłami lotnictwa taktycznego polega na:

- osłonie desantu w rejonie wyjściowym i na trasie przelotu oraz wywalczeniu lokalnej przewagi w powietrzu w rejonie desantowania;
- lotniczym przygotowaniu rejonu desantowania;
- bezpośrednim wsparciu lotniczym desantu;
- izolacji rejonu działań bojowych desantu;
- prowadzeniu rozpoznania lotniczego.

Walkę o przewagę w powietrzu na danym kierunku rozpoczyna się po powzięciu decyzji o wysadzeniu desantu i trwa przez cały czas trwania operacji desantowej. Ma ona na celu zapewnienie bezpieczeństwa desantu w rejonie wyjściowym, w czasie jego przerzutu samolotami transportowymi i podczas działań w rejonie desantowania poprzez ograniczanie /wzbranianie/ przeciwdziałania lotnictwa przeciwnika.

Z walką o przewagę w powietrzu łączy się ściśle przygotowanie lotnicze realizowane w celu zadania strat przeciwnikowi, a zwłaszcza jego środkom OPL, wojskom i innym obiektom i pozbawienia go w ten sposób możliwości zorganizowanego przeciwdziałania wysadzeniu desantu i prowadzenia walki. Przygotowanie lotnicze zaczyna się zwykle po 40-20 min. przed desantowaniem rzutu szturmowego. Izolacja rejonu działań bojowych ma na celu wzbranianie podejścia wojsk przeciwnika do rejonu działań desantu poprzez wykonanie bezpośrednich uderzeń na podchodzące wojska bądź też niszczenie linii, węzłów komunikacyjnych i przepraw na możliwych kierunkach podejścia wojsk nieprzyjaciela.

Rozpoznanie lotnicze - jako jeden z podstawowych elementów zabezpieczenia działań desantu - prowadzi się zarówno przed rozpoczęciem operacji desantowej, jak i w czasie jej prowadzenia.

Podstawą planowania operacji desantowej są uzyskane wcześniej zdjęcia lotnicze oraz dane otrzymane z innych źródeł rozpoznania.

2. Wybrane zagadnienia taktyki walki powietrznej z samolotami transportowymi npla

Do przewozu i zrzutu desantu powietrznego mogą być wykorzystane następujące typy samolotów transportowych: samolot "Noratlas" /w wyposażeniu lotnictwa transportowego NRF/, samolot C-130 /w wyposażeniu 17 ALT/ oraz samoloty typu C-119, C-123, C-160 /w wyposażeniu innych państw NATO/ lub amerykańskie ciężkie samoloty transportowo-desantowe typu C-124. Dla przykładu rozpatrzmy dwa spośród wymienionych typów samolotów.

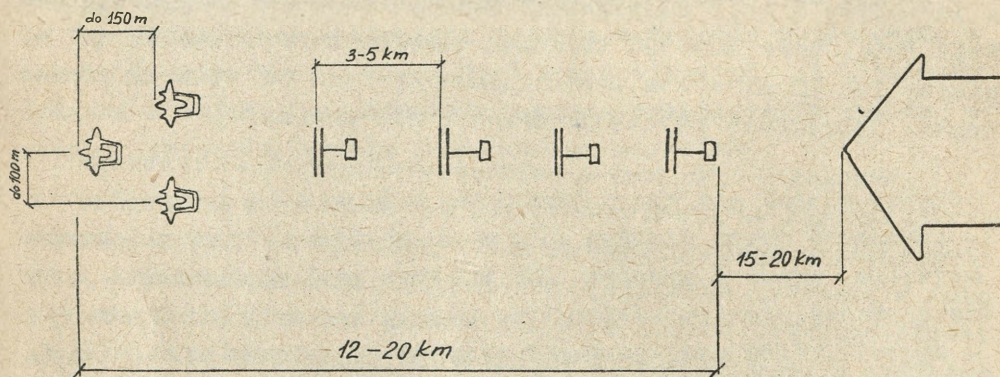
Samolot "Noratlas" posiada napęd tłokowy 2 x 2500 KM. Długość samolotu - 22 m, rozpiętość - 32,5 m, ciężar samolotu z ładunkiem - 21,5 t, prędkość maksymalna - 440 km/godz., prędkość przelotowa 300-320 km/godz. Samolot może zabrać 42 żołnierzy lub 30 skoczków spadochronowych bądź też 4600 kg ładunku. Uzbrojenia obronnego samolot nie posiada.

Samolot C-130 jest samolotem transportowo-desantowym przeznaczonym do przerzutu wojsk, ładunków i sprzętu sposobem desantowania spadochronowego lub z lądowaniem. Jest to górno-łłat o prostym skrzydle, posiadający jednostatecznikowe usterzenie ogonowe. Zespół napędowy tworzą cztery silniki turbośmigłowe o mocy 3750-4050 KM każdy. Długość samolotu - 30 m, rozpiętość - 40,5 m, maksymalny ciężar z ładunkiem - 70 t, prędkość maksymalna - 580 km/godz., prędkość przelotowa 450-500 km/godz. Samolot może zabrać 92 żołnierzy lub 64 skoczków, albo 18 t ładunku.

Samoloty transportowe z desantem wykonują lot z zasady na wysokości 300-500 m, z prędkością przelotową 300-450 km/godz., w dwóch lub trzech korytarzach przelotowych ugrupowane w kolumnę eskadr. Odległość między eskadrami wynosi około 20 km. Są one ugrupowane najczęściej w kolumnę kluczy lub "piątek". Odległość między kluczami wynosi 3-5 km. Klucze ugrupowane są w klin samolotów, o składzie trzech lub pięciu samolotów. Samoloty w kluczu mogą stosować ugrupowanie zwarte /szczególnie w czasie desantowania/, zachowując odległości i odstępy między samolotami do 100 m lub ugrupowanie luźne, z odległościami i odstępami 300-450 m.

Ogólna głębokość ugrupowania eskadry w kolumnie "piątek" może wynosić około 10-12 km, a w kolumnie trójek - około 15-25 km. Przyjmując, że po jednej trasie leci nie więcej jak dwie eskadry samolotów /skrzydło/, ogólna głębokość ugrupowania samolotów transportowych desantu na jednej trasie może wynosić od 45-60 do 170 km.

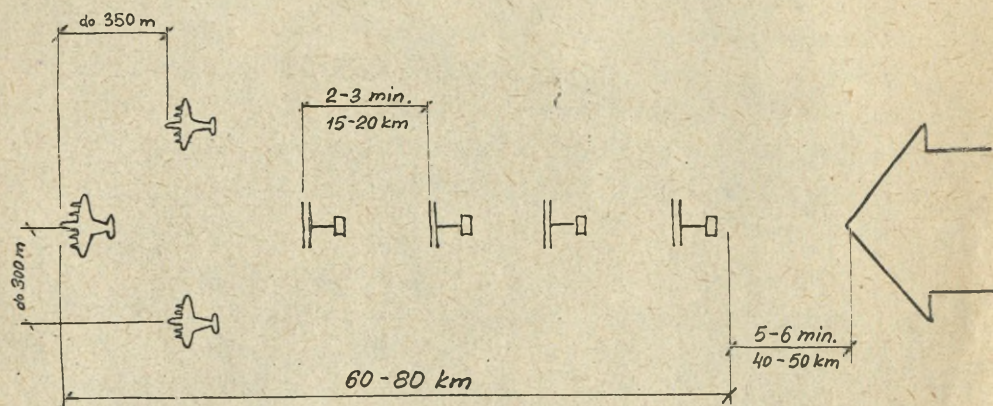
Czas przelotu określonej rubieży przez całość ugrupowania eskadry "Noratlas" wynosi od 3 do 5 min; dla dwóch eskadr czas ten wzrośnie do 10-15 min. Czas przelotu rzutu lądującego w składzie dwóch eskadr może wynosić 25-30 min.

Rys. nr. 1. Ugrupowanie samolotów transportowych „Noratlas” z desantem spadochronowym

Ogólnie można stwierdzić, że parametry przyjętego ugrupowania samolotów transportowych zależą od bardzo wielu czynników i że ulegają one zmianie zarówno na trasie przelotu desantu /teren własny, teren przeciwnika, pokonywanie systemu OPL przeciwnika/, jak i w rejonie desantowania, zależnie od technicznego sposobu jego wykonania. Jeśli desant zrzucany jest na spadochronach, dla skrócenia czasu desantowania i zmniejszenia rozrzutu skoczków ugrupowanie samolotów w kolumnie powinno być zwarte, a odległości między kluczami jak najmniejsze. Przy desantowaniu sposobem lądowania samolotów od-

ległość między samolotami odpowiednio się zwiększa, a odstęp czasowy między lądującymi kluczami wynosi około 2-3 min. Ma to zapewnić kolejne, ciągłe lądowanie samolotów na uchwyconych lotniskach. Przykładowe ugrupowanie samolotów transportowych pokazano na rys. nr 1 i 2.

Rys. nr. 2. Ugrupowanie samolotów transportowych C-130 z desantem lądującym

Przed podejściem do rejonów desantowania samoloty transportowe wznoszą się na wysokość potrzebną do zrzutu, zwierają ugrupowanie i zmniejszają prędkość. Zrzutu spadochroniarzy dokonuje się z wysokości 400-600 m, sprzętu w zasobnikach i platformach z amortyzatorami - z wysokości około 60 m, a zestawów spadochronowych - 1500-2000 m. Prędkość samolotów w czasie zrzutu - około 300 km/godz. W przypadku lądowania desantu czas przebywania samolotu transportowego na lotnisku u- zależniony jest od czasu jego rozładowania i wynosi średnio od 15 do 30 minut.

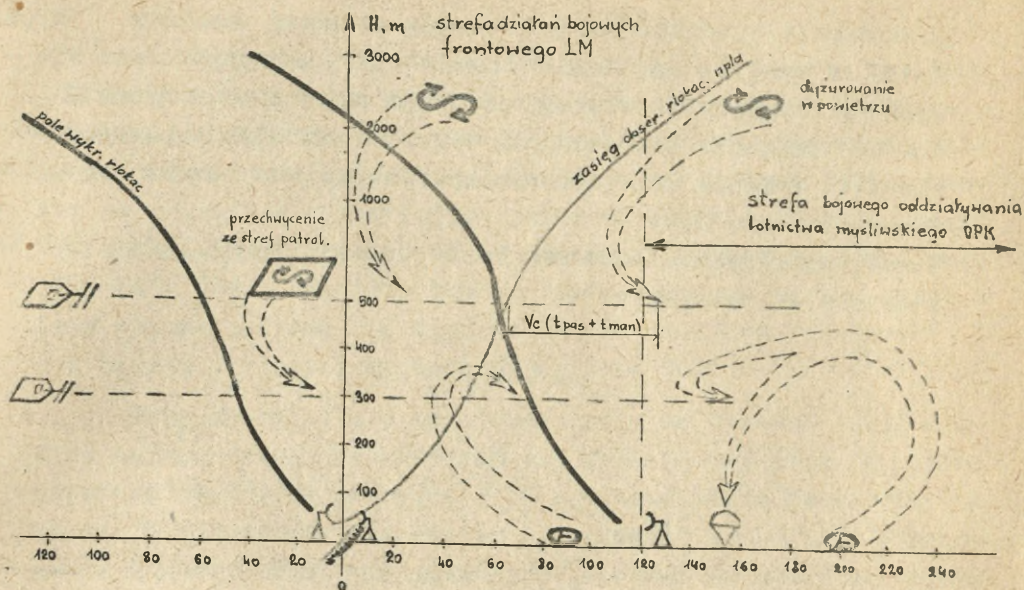
Samoloty transportowe na trasie przelotu do rejonu desantowania, w rejonie desantowania oraz w drodze powrotnej

osłaniane będą przez samoloty myśliwskie typu F-102, F-104 i F-4C. Osłona na trasie przelotu do rejonu desantowania w odniesieniu do samolotów typu C-130 może być realizowana sposobem "towarzyszenia", przy czym boczne grupy osłony desantu rozmieszczone będą w odstępach do 10 km, przednie grupy będą znajdować się w odległości 30-40 km przed samolotami transportowymi, a tylne - w odległości 4-8 km za ugrupowaniem eskadry. Samoloty transportowe "Noratlas" mogą być osłaniane na trasie sposobem "patrolowania towarzyszącego"; przy tym sposobie osłony boczne grupy osłony będą się znajdować w odległości 15-30 km od trasy przelotu samolotów transportowych. Na trasie przelotu nad naszym terenem liczba myśliwców osłony średnio wynosi: jeden samolot myśliwski na dwa-trzy samoloty transportowe.

W rejonie desantowania nieprzyjaciel będzie dążył do utrzymania lokalnej przewagi w powietrzu, stosując ciągle patrolowanie w powietrzu kilku grup samolotów myśliwskich. Grupy patrolujące npl rozmieszcza wokół rejonu desantowania, a zwłaszcza na możliwych kierunkach podejścia naszych samolotów myśliwskich i nad samym rejonem desantowania. W każdej grupie może się znajdować 4-6 samolotów osłony działających na różnych wysokościach /w granicach 1000-4000 m/.

Samoloty transportowe npla w powietrzu mogą być zwalczane przez własne samoloty myśliwskie typu MiG-21 i Lim-5 z dyżurowania na lotniskach i ze stref dyżurowania w powietrzu, a na podejściach - ze stref patrolowania, z wykorzystaniem różnorodnych środków rażenia. Patrz rys. nr 3./na str.17/.

Samoloty typu "Noratlas" powinny być zwalczane przez samoloty Lim-5 /ze względu na małą prędkość celu/ za pomocą uzbrojenia artyleryjskiego. Pozycję wyjściową do ataku zajmować należy z tyłu samolotu transportowego, mając przewagę wysokości ok. 800-1000 m, oraz zachowując odstęp ok. 2000 m, z kątem wizowania na cel w granicach 60° . Atak należy wykonywać na prędkości do 500 km/godz. Początek ataku powinien nastąpić pod sylwetką 3/4. Ogień należy prowadzić dwoma seriami ze wszystkich działek: pierwsza seria - przez 1 sek., z odległości 600 m, druga seria - przez 1,5-2 sek., z odległości 400m.

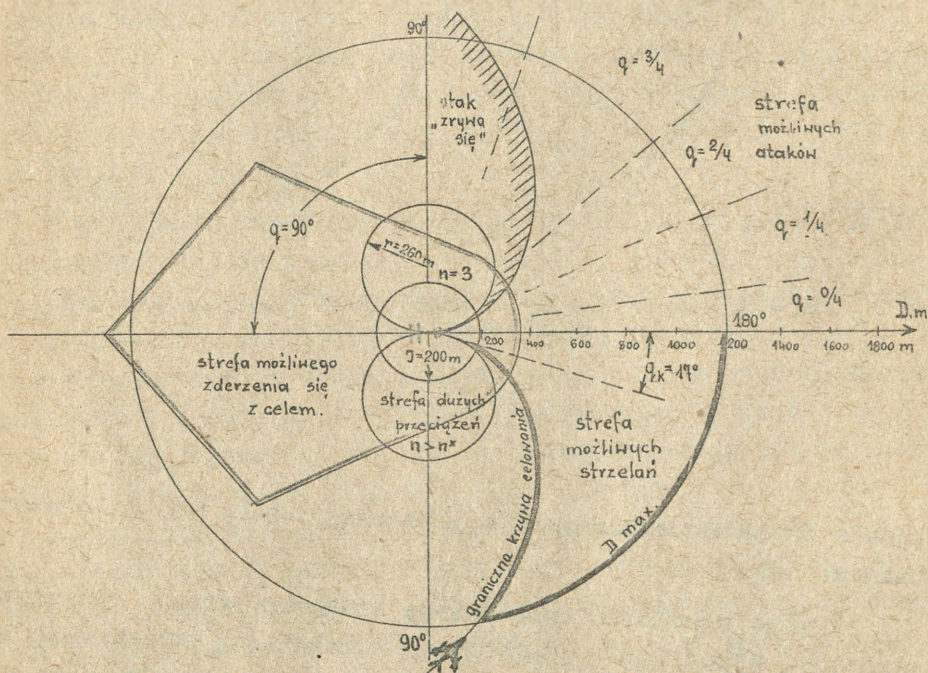
Rys. nr 3. Warunki i sposoby zwalczania desantu powietrznego npla przez lotnictwo myśliwskie

Wyjście z ataku rozpoczynać w odległości około 300 m od atakowanego celu.

Klucze samolotów npla należy atakować parami własnych samolotów, wykonując - jeśli jest to możliwe - jednoczesny atak z jednego kierunku i prowadząc ogień indywidualnie do samolotu prowadzącego klucz i do jednego z samolotów prowadzonych /lewego lub prawego/ zależnie od kierunku ataku. Wyjście z ataku należy wykonywać w górę oraz w bok, tak żeby można było zająć dogodną pozycję do ponownego ataku. Po wyjściu z ataku samoloty własne mogą się rozejść, a następnie wykonać powtórny atak jednocześnie lub kolejno z dwu stron, prowadząc ogień do skrajnych samolotów transportowych następnego klucza. Wykonywanie powtórnych ataków na kolejne klucze samolotów transportowych npla powoduje rozbięcie ugrupowania desantu i rozproszenie samolotów transportowych, co z kolei utrudnia prze-

przewodzenie desantu. Podobnie można atakować samoloty typu C-130, z tym, że prędkość w czasie ataku może być nieco większa /ze względu na większą prędkość celu/ i może wynosić 600-650 km/godz. Dla podanych warunków strzelania prawdopodobieństwo rażenia samolotu transportowego jest bardzo wysokie i wynosi około 0,9.

Strefy możliwych ataków samolotów transportowych npla przedstawiono na rysunku nr 4.

Rys. nr. 4. Strefa możliwego strzelania s-tu Lim-5 do s-tu „NORATLAS”

Na taktykę wykorzystania samolotów typu MiG-21 podczas zwalczania samolotów transportowych npla wpływa przede wszystkim mała prędkość celu i mała wysokość działań. Wprowadzenie do walki samolotów MiG-21 powinno odbywać się parami, a ataki należy wykonywać pojedynczo. We własnym polu radiolokacyjnym i przy możliwości wykorzystania przez samolot celownika radiolokacyjnego /powyżej 700-1000 m/ należy wyprowadzać samoloty z tylnej półsfery w granicach kątów kursowych 120-

180° na odległość 8-10 km, co przy prędkości zbliżania 300-500 km/godz. zapewnia wyjście samolotów do ataku z prawdopodobieństwem 0,9. W razie niemożliwości wykorzystania celownika radiolokacyjnego /mała wysokość/ należy wyprowadzić samolot na odległość zapewniającą pewne wzrokowe wykrycie celu, tj. na odległość około 5 km, w granicach kąta kursowego celu 150-180°. Jeśli samoloty transportowe wykonują manewr, samoloty własne powinno się wyprowadzać na mniejsze odległości i pod kątami kursowymi wynoszącymi prawie 180°.

Przy samodzielnym wykrywaniu celu na kursach spotkaniowych najwygodniejszym manewrem dla wyjścia myśliwca w tylną półsferę celu jest zakręt o 270° w płaszczyźnie horyzontu lub manewr w płaszczyźnie pionowej - "przewrót na górcę". Wykonywanie manewru pionowego rozpoczyna się 2-3 km przed celem. Manewr w płaszczyźnie poziomej wykonuje się na małych wysokościach i w trudnych warunkach atmosferycznych. Manewr pionowy dobrze jest wykonywać w zwykłych warunkach atmosferycznych, a jego zaletą jest krótszy o 20-25 sek. czas wykonania - w porównaniu z manewrem poziomym.

Piloci samolotów MiG-21 uzbrojonych w rakiety typu R-3s z cieplnymi głowicami samonaprowadzenia przy atakowaniu samolotów tłokowych lub turbośmigłowych na małych wysokościach muszą pamiętać, że przechwycenie tych celów przez głowice rakiet odbywa się na małych odległościach i w małym zakresie kątów kursowych - w porównaniu z samolotami o napędzie odrzutowym. Atak tłokowych samolotów transportowych typu "Noratlas" z wykorzystaniem rakiet R-3s praktycznie jest niemożliwy, ponieważ przechwycenie promieniowania ciepłego celu powietrznego przez głowicę rakiety możliwe jest na odległość do 450-700 m i przy kątach kursowych 60-120°.

W stosunku do samolotów transportowych typu C-130 /cztery silniki turbośmigłowe / istnieje możliwość wykorzystania rakiet R-3s, ale tylko na średnich i dużych wysokościach. Na małych wysokościach promieniowanie ciepłe celu jest silnie pochłaniane przez atmosferę, a odległość uchwycenia celu przez głowicę rakiety poważnie maleje, co nie zapewnia możliwości

wykonania ataku ze względu na ograniczony zakres dopuszczał - nych odległości odpalenia rakiet /1,8-2 km/ przy koniecznej prędkości zbliżania /400-500 km/godz/.

Rakiety typu RS-2us naprowadzane przy pomocy pokładowej stacji radiolokacyjnej mogą być wykorzystywane do zwalczania różnego typu samolotów transportowych we wszystkich warunkach. Jednak na małych wysokościach rakiety te można naprowadzać tylko w reżimie "zablokowana wiązka", co powoduje większy rozrzut rakiet, a tym samym mniejsze prawdopodobieństwo rażenia. Atak w reżimie "zablokowana wiązka" powinien być realizowany pod kątem kursowym zbliżonym do 180° . Odległość odpalenia rakiet, zależnie od prędkości zbliżenia mieści się w granicach 1,8-2,5 km. Odpalenie rakiet należy przeprowadzać salwą, co gwarantuje prawdopodobieństwo rażenia w granicach 0,6 - 0,7.

Podczas atakowania samolotów transportowych za pomocą rakiet niekierowanych typu S-5m należy celować w najbardziej czułe miejsca samolotu, jak kabina, silniki i inne punkty centralne, co przy dużym rozrzucie rakiet gwarantuje porażenie wrażliwych części samolotu. Strzelanie niekierowanymi rakietami należy przeprowadzać salwą z odległości nie przekraczającej 1200 m. Prawdopodobieństwo rażenia w granicach 0,5-0,6 może być osiągnięte przy odpaleniu rakiet salwą z odległości 800-600 m pod sylwetką bliską $1/4$ i przy prędkości zbliżenia w granicach 250-300 km/godz. Bezpieczna odległość wyjścia samolotu z ataku przy prędkości zbliżenia 300 km/godz. mieści się w granicach 450-500 m.

Samoloty transportowe na ziemi można zwalczać wtedy, jeśli nie ma odpowiednich celów w powietrzu. Samoloty myśliwskie przede wszystkim powinny zwalczać cele w powietrzu. Jeśli zachodzi konieczność zwalczania celów na ziemi, należy w pierwszym rzędzie wybierać samoloty lądujące lub też, które już wylądowały, ale jeszcze nie są rozładowane. Jest to słuszne dlatego, że w tych przypadkach niszczymy nie tylko samolot, ale i znajdujący się w nim desant /ludzie, sprzęt/. Z tych też względów zawsze bardziej celowe jest niszczenie samolotów

transportowych w powietrzu przed rejonem desantowania. Zależnie od warunków do niszczenia samolotów na ziemi można wykorzystać te same samoloty, które przechwytywały cele w powietrzu, jak również wysyłać z lotniska grupy samolotów myśliwskich celem niszczenia samolotów na ziemi.

Uzbrojenie samolotów uzależnione jest w dużym stopniu od rodzaju wykonywanych zadań. Samoloty przeznaczone do przechwytywania celów powietrznych będą posiadały uzbrojenie artyleryjskie /Lim-5/ lub rakiety niekierowane S-5m /MiG-21/, przy których pomocy mogą niszczyć również samoloty na ziemi.^{x/}

Strzelanie z działek pokładowych samolotu należy przeprowadzać z wysokości $H = 1200$ m, z lotu nurkowego, pod kątem 30° lub z $H = 600$ m, pod kątem nurkowania 15° . Ogień można prowadzić ze wszystkich punktów ogniowych przez 1,5-2 sek. z odległości 800-500 m /wysokość wyprowadzenia powinna wynosić 200-100 m/. Do strzelania rakietami S-5m należy wykorzystywać pojedyncze samoloty MiG-21 działające z $H = 800$ m przy kącie nurkowania 20° /wysokość wyprowadzania - 200 m/. W przypadku wysyłania samolotów z lotniska bezpośrednio w celu zwalczania samolotów na ziemi wskazane jest załadowywanie samolotów Lim-5 bombami burząco-odłamkowymi lub zapalającymi.

3. Organizacja zwalczania przez plm OPK samolotów transportowych npla w czasie przelotu i lądowania desantu

Zwalczanie samolotów transportowych z desantem może odbywać się w dwóch zasadniczych okresach /w zależności od rejonu bazowania pułku i rejonu desantowania/, tj:

x/ Rzut następny może być rzutem lądującym, jeśli w rejonie desantowania jest odpowiednia ilość lotnisk i lądowisk przydatnych do lądowania danych typów samolotów transportowych. Np. samoloty "Noratlas" mogą lądować na lotniskach trawiastych o długości drogi startowej 850-1000 m. Samoloty C-130, ze względu na duży ciężar i konstrukcję podwozia, nie mogą być eksploatowane z lotnisk polowych i wymagają sztucznych pasów startowych o długości 1200 - 1500 m.

- podczas przelotu desantu na podejściach i w głębi terytorium obszaru kraju;
- w powietrzu i na ziemi w rejonie desantowania.

Pułk lotnictwa myśliwskiego OPK zadanie dotyczące zwalczania desantu powietrznego może wykonywać bazując zarówno w głębi terytorium kraju /w przypadku wysadzania desantów na dużą głębokość/, jak i w przyfrontowych /przymorskich/ rejonach działań bojowych.

W ogólnym zadaniu pułku dotyczącym osłony obiektów kraju może być zawarte również zadanie: "być w gotowości do zwalczania desantów powietrznych npla na trasie przelotu lub w rejonie desantowania". W takim przypadku dowódca pułku posiada zazwyczaj wystarczającą ilość czasu na organizację i przygotowanie personelu do wykonania tego typu zadania, a realizację jego rozpoczyna z chwilą otrzymania danych o przelocie lotnictwa transportowego na kierunku działań pułku. Drugi przypadek, tj. otrzymanie przez pułk oddzielnego, konkretnego zadania zwalczania desantu powietrznego może mieć miejsce wtedy, gdy znany jest czas i rejon desantowania wojsk npla lub, gdy pierwszy rzut desantu został już wysadzony. W takich przypadkach zadanie bojowe postawione pułkowi może być szczególnie rozwinięciem poprzedniego zadania /"być w gotowości"/ lub może być postawione po raz pierwszy, w zależności od sytuacji i rejonu bazowania pułku. Drugi przypadek wymaga szybkiego działania pułku, stąd też ilość czasu wydzielona na organizację działań może być bardzo mała, a to wymaga od dowódcy, sztabu i pozostałego personelu kierowniczego pułku maksymalnego wysiłku organizacyjnego oraz znajomości możliwości i taktyki działań npla.

Analizując otrzymane zadanie dowódca pułku w pierwszym rzędzie powinien wyjaśnić ogólną sytuację w nakazanym rejonie działania, charakter otrzymanego zadania oraz warunki jego wykonania. Bardzo ważna jest również właściwa kalkulacja czasu.

Po analizie zadania dowódca pułku powinien udzielić wytycznych do wstępnego przygotowania pododdziałów pułku i służb,

do działań oraz wytycznych dotyczących przygotowania danych do powzięcia decyzji.

Wytyczne organizacyjne dotyczące wstępnego przygotowania pododdziałów pułku i służb do działań mogą dotyczyć: podwyższenia stopnia gotowości sił pułku /zwiększenie ilości dyżurnych załóg/, przygotowania samolotów i uzbrojenia /rakiety niekierowane, bomby/, prowadzenia rozpoznania oraz wzmocnienia OPL lotnisk poprzez dyżurowanie samolotów w powietrzu w rejonie lotniska /przy równoczesnym rozśrodkowaniu i maskowaniu samolotów pułku na lotniskach/. Trzeba pamiętać bowiem, że desantowanie jest zawsze poprzedzone przygotowaniem lotniczym npla i walką o wywalczenie przewagi w powietrzu i że obiektem ataku mogą być lotniska bazowania samolotów pułku.

Danych do powzięcia decyzji dowódca pułku będzie żądał przede wszystkim od: st. nawigatora pułku /sposoby działań, możliwe rubieże wprowadzenia samolotów do walki/, szefa strzelania powietrznego /uzbrojenie samolotów, taktyka walki powietrznej/ oraz szefa sztabu /dowodzenia, współdziałanie/.

Zakres pracy dowódcy związanej z wypracowaniem decyzji zależy w dużym stopniu od charakteru otrzymanego zadania. Zadanie powinno określać czas i rejon działań oraz siły wyznaczane do jego wykonania. Zadanie pułk może wykonywać częścią sił, osłaniając jednocześnie określone obiekty na obszarze kraju, lub też całością sił, które będzie koncentrował na zwalczaniu desantu w powietrzu czy też w powietrzu i na ziemi. Zadanie pułk w zasadzie będzie realizował we współdziałaniu z pozostałymi siłami i środkami wojsk OPK oraz w niektórych rejonach - z lotnictwem frontowym i marynarką wojenną. Przy oddziaływaniu na desant znajdujący się na ziemi pułk może współdziałać z jednostkami wojsk lądowych i OTK.

Dokonując oceny sytuacji dowódca pułku powinien zwrócić szczególną uwagę:

- w odniesieniu do nieprzyjaciela - na ogólny charakter działań bojowych i sytuację powietrzną, możliwy skład desantu powietrznego npla i typy samolotów transportowych, ich warunki lotu /wysokość, prędkość/, przypuszczalne ugrupowanie bo-

jowe na trasie, sposób desantowania oraz osłonę przez lotnictwo myśliwskie. Na podstawie dokonanej oceny działań nieprzyjaciela, należy określić prawdopodobny rejon, czas i sposoby działań własnego lotnictwa /warunki i sposoby atakowania samolotów transportowych npla, pokonania myśliwców osłaniających desant itd/;

-- w odniesieniu do wojsk własnych -- na skład własnej jednostki, jej wyposażenie i możliwości bojowe oraz przygotowania personelu do wykonywania tego typu zadań; przygotowanie SD i punktów naprowadzania; posiadane środki rażenia i sposób ich wykorzystania; zabezpieczenie działań, możliwość zaangażowania innych sił do walki z desantem oraz warunki współdziałania z nimi.

Oceniając możliwości bojowe pułku należy przeanalizować położenie nakazanych rubieży wprowadzenia samolotów do walki w stosunku do rubieży możliwych do osiągnięcia przy przechwytywaniu samolotów npla z lotnisk i z dyżurowania w powietrzu oraz określić, czy zachodzi konieczność patrolowania w powietrzu i na jakich rubieżach. Z kolei należy określić podstawowy sposób działania własnego lotnictwa, dokonać podziału sił /wysiłku/ wg sposobów działań bojowych, typów samolotów i stopni gotowości bojowej na lotniskach, określić strefy dyżurowania /patrolowania/, siły i czas dyżurowania /patrolowania/ w powietrzu oraz warunki lotu i manewru samolotów w strefach.

Przy ocenie wojsk własnych należy też zwrócić uwagę na możliwości zaangażowania innych sił do walki z desantem powietrznym npla oraz możliwości zorganizowania z nimi współdziałania /dotyczy to szczególnie artylerii raketowej i lufowej OPK oraz innych oddziałów lotnictwa myśliwskiego/.

Podczas przygotowania pułku do działań bojowych należy zwrócić szczególną uwagę na:

- właściwe przygotowanie personelu latającego do walki powietrznej z samolotami transportowymi npla /sposób i kolejność wykonywania manewru i ataku/;
- organizację dowodzenia samolotami w powietrzu /naprowadzanie samolotów na wykryte cele, samodzielne poszukiwanie i wyjście do ataku/;

- pokonywanie przeciwdziałania myśliwców osłony npla.

W przygotowaniu samolotów i obsługi do działań należy zwrócić uwagę na: możliwość wprowadzenia do walki większych grup samolotów, potrzebę szybkiego odtwarzania gotowości bojowej samolotów oraz wybór najbardziej efektywnych w danych warunkach środków rażenia /działka, rakiety, bomby/.

Przygotowując SD i punkty naprowadzenia samolotów na wykryte cele należy uwzględnić: możliwości wczesnego powiadamiania o nalocie; podział zadań według punktów naprowadzenia, działania w warunkach zakłóceń i małych wysokości oraz utrzymywanie ciągłej łączności dowodzenia i współdziałania.

W przypadku dowodzenia działaniami bojowymi pułku z połączonego stanowiska dowodzenia oddziałów wojsk OPK ocenę sytuacji wojsk własnych celowo jest przeprowadzać wspólnie z dowódcą brygady artylerii raketowej i dowódcą batalionu radiotechnicznego.

ZAŁOŻENIE DO TEMATU

"ORGANIZACJA ZWALCZANIA PRZEZ PLM OPK SAMOLOTÓW TRANSPORTOWYCH
NPLA W CZASIE PRZELOTU I LĄDOWANIA DESANTU"

Mapy 1:500 000 M-33-A,B,C,D
M-34-A,C

1:200 000 M-34-XIII,XIV,XIX,XX

I.

1. W dniu 1.6 wojska "ZACHODNICH" rozpoczęły działania bojowe na SETDW z użyciem konwencjonalnych środków rażenia. Na kierunku południowym /KASSEL - DREZNO/ wojska 7 AP uzyskawszy początkową przewagę w siłach i środkach do dnia 6.6. wyszły na rubież rz. ŁABA; dalsze ich natarcie zostało powstrzymane. 3 KA nacierający na kierunku PRAHA wyszedł na rubież: MOST, wył. PILZNO, wył. CZESKIE BUDEJOWICE. W dniach 2-3.6 "ZACHODNI" wprowadzili swoje wojska /2 KA/ na terytorium AUSTRII.
2. Działania wojsk lądowych "ZACHODNICH" na kierunku południowym wspiera lotnictwo 4 PTSP. Główny wysiłek lotnictwa skupiono na wywalczeniu i utrzymaniu przewagi w powietrzu na zasadniczych kierunkach działań oraz na izolacji obszaru NRD i CSR celem zahamowania dopływu świeżych sił i zapotrzenia.
3. W rejonie zach. MONACHIUM "ZACHODNI" zgrupowali 1 DPDes oraz lotnictwo transportowe /samoloty "Noratlas" i C-130/. Na lotniska w rejonie m. WIEDEN przebazowano część sił z Gr. Lotn. "POŁUDNIE" i z 3 ALT.
4. Wojska "WSCHODNICH" rozmieszczone na terytorium NRD i CSR dążą do załamania w wyniku bojów spotkaniowych natarcia wojsk npla, przygotowują umocnione rubieże obronne oraz podciągają z głębi świeże siły. Działania wojsk lądowych wspiera lotnictwo 12 i 16 AL.

5. Wojska OPK PRL wzbraniają przeciwnikowi prowadzenia rozpoznania oraz osłaniają przed uderzeniami z powietrza przez grupujące się na terytorium NRD i CSR wojska operacyjne i transporty z zaopatrzeniem, skupiając główny wysiłek na osłonie przepraw, linii komunikacyjnych i węzłów drogowych oraz innych obiektów wojskowo-gospodarczych, szczególnie w zachodnich i południowych rejonach PRL. W związku z zagrożeniem z kierunku płd.-zach. /od strony AUSTRII/ realizuje się wzmocnienie 9 korpusu OPK i organizację obrony strefowej na rubieży WROCŁAW - KRAKÓW wspólnie ze środkami OPL Frontu Śląskiego.
6. 9 korpus OPK w składzie: 6 BAR, 9 i 12 par OPK, 22, 23 i 24 plm OPK oraz 9 prt i 4 sbrt od dnia 5.6 broni przed uderzeniami z powietrza i rozpoznaniem powietrznym npla obiektów rozmieszczonych w płd.-zach. obszarze PRL, w granicach: WAŁBRZYCH, SZAMOTUŁY, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA-WOLA, JE-DRZEJÓW, SZCZAWNICA i dalej wzdłuż płd. granicy z CSR do m. WAŁBRZYCH. Główny wysiłek obrony skupia się na kierunku płd.-zach. i zach. na osłonie obiektów: ŚLĄSKI OKRĘG PRZEMYSŁOWY, m. POZNAŃ i WROCŁAW, linii komunikacyjnych i przepraw na rz. Odra oraz przegrupowujących się wojsk operacyjnych, szczególnie w kierunku BRAMY MORAWSKIEJ.
7. Dowódcom jednostek podległych 9 korpusowi OPK z otrzymanych zarządzeń i komunikatów rozpoznawczych sztabu korpusu do dnia 6.6 wiadomo, że:
- w dniu 4.6 z terytorium AUSTRII rozpoczął natarcie 2 KA /N/, który na kierunku WIEDEN-OSTRAWA uzyskał powodzenie i włamał się w głąb terytorium CSR na głębokości ok. 80 km;
 - lotnictwo npla bazujące w rejonie m. WIEDEN /32,33 i 44 SLMB NRF oraz 81 STLM 3 ALT/ od świtu 4.6 prowadzi aktywne działania na kierunku WIEDEN-OSTRAWA, oddziaływu wując na wojska, obiekty komunikacyjne i środki OPL /przede wszystkim na terytorium CSR/ grupami 4-8 do 12 samolotów typu G-91, F-104G i F-4C z wysokości 400-1000m;
 - 9 korpus OPK po dokonaniu niezbędnego manewru siłami i

środkami skupia swój główny wysiłek obrony na kierunku południowo-zachodnim. 1 i 2 pa OPK przydzielone korpusowi jako wzmocnienie przewidziane są do osłony m. KRAKÓW i CZĘSTOCHOWA. W jednostkach korpusu przeprowadzono pewne przedsięwzięcia związane z obroną i zwalczaniem desantów powietrznych npla.

II.

Dowódcy 24 plm OPK /ćwiczącego/ z różnych źródeł informacji oraz na podstawie zarządzeń sztabu 9 korpusu OPK napływających do połączonego SD w m. TARNOWSKIE GÓRY do godz. 6.00 6.6 wiadomo, że:

1. Wojska 2 KA npla nacierające w kierunku OSTRAWY uzyskują w dalszym ciągu powodzenie i do godzin rannych 6.6. wyszły na rubież rz. MORAWA na odcinku PROSTEJOW-KROMERIZ.

Około godz. 5:00 6.6 w rejonie CIESZYN, STRUMIEN, USTRON został zrzucony z samolotów transportowych rzut spadochronowy desantu powietrznego npla w sile 2-3 batalionów. Desant ten prowadzi obecnie walki o opanowanie m. CIESZYN i lotniska STRUMIEN. Lądowiska GOLESZÓW i BABILON zostały uchwycene przez npla.

Jak wynika z oceny wydziału rozpoznawczego sztabu 9 korpusu OPK jest to rzut szturmowy 1 DPDes zgrupowanej w rejonie wyjściowym zach. MONACHIUM. Lądowanie rzutu następnego należy się spodziewać za około 5-6 godzin. Desant ten nieprzyjaciel wykorzysta prawdopodobnie do zamknięcia przejść górskich na terytorium CSR w rejonie CIESZYN do czasu podjęcia wojsk 2 KA.

Samoloty transportowe typu "Noratlas" i C-130 z rzutem szturmowym desantu ugrupowane w kolumny eskadr i kluczy, wykonały lot po trzech równoległych trasach wzdłuż osi: LINZ-WIEBEN-OSTRAWA na wysokości 300-500 m.

Desant osłaniany był na trasie przez kilka grup samolotów myśliwskich typu F-104G i F-4C.

W rejonie desantowania npl zorganizował okresowe patrolo - wanie. Wysłanie desantu poprzedziło przygotowanie lotni-

cze prowadzone przez lotnictwo taktyczne od godz. 4:20 do 4.50 6.6. Nalotu dokonano na wąskim froncie w pasie BRAMY MORAWSKIEJ, atakując przede wszystkim środki OPL oraz lotniska na terenie CSR i w rejonie obrony 9 korpusu OPK. Wykonano między innymi uderzenia na lotniska: OPAWA, OSTRAWA, KRAKÓW, miejscowości: OSTRAWA, CIESZYN, BIELSKO-BIAŁA, OŚWIĘCIM, RYBNIK oraz na dywizjony ogniowe 6 BAR OPK i RLP. W nalocie brało udział ponad 100 samolotów npla, które działały z małych wysokości grupami 4-12 samolotów. Podczas nalotu LMB i w czasie desantowania stosowane były zakłócenia stacji radiolokacyjnych aktywne i pasywne o średniej intensywności, w zakresie fal metrowych i decymetrowych. Lotnictwo rozpoznawcze npla pojedynczymi samolotami RF-101C i RF-104G prowadziło rozpoznanie w całym rejonie obrony 9 korpusu OPK.

2. Lotnictwo własne wchodzące w skład 16 AL /15 DLM i 11 DLMSz zwalczało samoloty uderzeniowe i transportowe npla nad terytorium CSR. Obecnie jest w gotowości do dalszego działania. 11 DLMSz częścią sił od godz. 10:00 przystąpi do zwalczania desantu na ziemi. Pododdziały wojsk OTK z m. BIELSKO i CIESZYN prowadzą walki z wysadzonym desantem.
3. W zaistniałej sytuacji dowódca 9 korpusu OPK zamierza:
 - jak najszybciej usunąć w jednostkach skutki porannych uderzeń npla i od godz. 10:00 6.6 mieć całość sił na kierunku południowo-zachodnim w gotowości do zwalczania npla powietrznego;
 - działania bojowe prowadzić w dotychczasowym ugrupowaniu bojowym, osłaniając wyznaczone obiekty i zwalczając następne rzuty desantu powietrznego we współdziałaniu z 15 DLM i 11 DLMSz oraz jednostkami wojsk OTK;
 - siłami dwóch eskadr lotnictwa myśliwskiego z 23 i 24 plm OPK przystąpić natychmiast do zwalczania desantu npla na ziemi, szczególnie w rejonie lotniska STRUMIEN;
 - dwoma eskadrami 23 plm OPK bazującymi na lotnisku BRZEG od godz. 10:00 6.6 zwalczać cele powietrzne na kierunku

działań 24 plm OPK przechwytyjąc samoloty uderzeniowe npla oraz wiążąc walką samoloty osłony następnego rzutu desantu.

4. 24 plm OPK współdziałając z 6 BAR OPK zwalcza środki napa-
du powietrznego npla nadlatujące z kierunku południowo-za-
chodniego wg dotychczasowego planu działań bojowych. Ponadto
w dniu 6.6--zgodnie z otrzymanym zadaniem ma wziąć udział
w zwalczaniu kolejnego rzutu desantu powietrznego npla w
powietrzu i na ziemi we współdziałaniu z 23 plm OPK i 11
DLMSz oraz jednostkami wojsk OTK.

Wykonanie zadań zwalczania desantu powietrznego npla wyma-
ga:

- do godz. 10.00 6.6 prowadzenia ciągłego rozpoznania lot-
niczego sytuacji naziemnej i powietrznej w rejonie CIE -
SZYN, STRUMIEN, BIELSKO-BIAŁA oraz wykonania wysiłkiem
12 s/l, z użyciem bomb, uderzenia na lotnisko STRUMIEN
celem zniszczenia /zaminowania/ pasa startowego i pobo-
czy lotniska;
- od godz. 10.00 6.6 całością sił pułku być w gotowości do
zwalczania w powietrzu - od rubieży OPAWA-JABLUNKOW w
głęb oraz w rejonie lądowania - samolotów transportowych
npla z następnym rzutem desantu powietrznego. Cele po-
wietrzne przechwytywać z dyżurowania /patrolowania/ sa-
molotów w wyznaczonej strefie /w rejonie OSTRAWA-CIEBZYN/
oraz z lotnisk, z gotowości bojowej nr 1 i 2.

5. Nastęzenie działań w dniu 6.6 - do 5 wylotów na pilota.

6. Decyzję dotyczącą zwalczania desantu zameldować do godz.
8.00 6.6.

III.

24 plm OPK prowadzi działania bojowe z lotnisk SIEWIERZ
i UJAZD. Na lotnisku SIEWIERZ bazuje 1 i 2 eskadra 24 plm /20
samolotów MiG-21 pfm i 30 pilotów/. Rozmieszczone są tam rów-
nież podstawowe pododdziały pułku /dt, ddl, bz/. W rejonie
lotniska urządzono jest ZSD pułku, z którego dowodzi zastępca
dowódcy pułku ds. liniowych. Na lotnisku UJAZD od 4.6 bazuje
3 eskadra /12 samolotów Lim-5 i 16 pilotów/. Dowodzi nią do-

wódca 3 eskadry. Lotnisko obsługiwane jest przez czołówkę zaopatrzenia pułku. W rejonie lotniska przygotowano odcinek autostrady jako dodatkowy pas startowy. Zaopatrzenie pułku w bojowe środki materiałowe umożliwia prowadzenie działań bojowych z obydwu lotnisk.

Pododdziałami pułku na ziemi i samolotami w powietrzu dowodzi się z połączonego SD /6 BAR OPK 4 sbrrt/ w m. TARNOW - SKIE GÓRY, Od 5.6 działa zorganizowany na bazie RLP-941 wysunięty punkt naprowadzenia.

Prognoza pogody na dzień 6.6: z rana zachmurzenie 6-8/10 przez niskie chmury warstwowe o podstawie 500-600 m. Widzialność ok. 3-4 km, wiatr południowy o prędkości 3-5 m/sek. W rejonie TARNOWSKIE-GÓRY, ZAWIERCIE, KATOWICE z rana panowało lokalne zamglenie. Obecnie daje się zauważyć poprawę pogody. W godzinach południowych przewiduje się zachmurzenie 4-6/10 o podstawie chmur 600-800 m; grubość warstwy chmur - 200-300 m. Widoczność - do 8 km.

24 plm OPK prowadzi działania bojowe współdziałając z 6 BAR OPK.

Od świtu 6.6 pułk utrzymuje na lotniskach:

- w gotowości nr 1 - parę samolotów MiG-21 i parę Lim-5;
- w gotowości nr 2 - klucz samolotów MiG-24 i klucz Lim-5.

Z lotniska UJAZD wykonano 10 s/l, podczas których zniszczono trzy samoloty transportowe npla. Z lotniska SIEWIERZ lotów nie wykonywano z uwagi na duże zamglenie. Od chwili rozpoczęcia działań wojennych piloci pułku stoczyli kilkanaście walk powietrznych niszcząc sześć samolotów npla.

IV.

Zadanie do wykonania:

W roli dowódcy i oficerów sztabu 24 plm OPK należy:

- dokonać analizy zadania bojowego;
- ocenić sytuację i powziąć decyzję dotyczącą prowadzenia działań bojowych;
- postawić zadania bojowe pododdziałom pułku;
- opracować plan działań bojowych pułku.

Załączniki:

- 1/ Organizacja i wyposażenie dywizji powietrznodesantowej NRF.
- 2/ Sytuacja wojsk własnych i nieprzyjaciela o godz. 6.00 6.6.

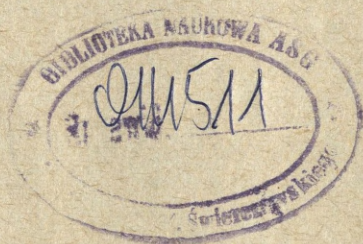
Wykonano w 360 egz.

Egz.nr 1-360 bibl.tajna

Wyd. ON

Druk. OH, dn. 10.2.71r.

Nr ks. 0150/04421/WW

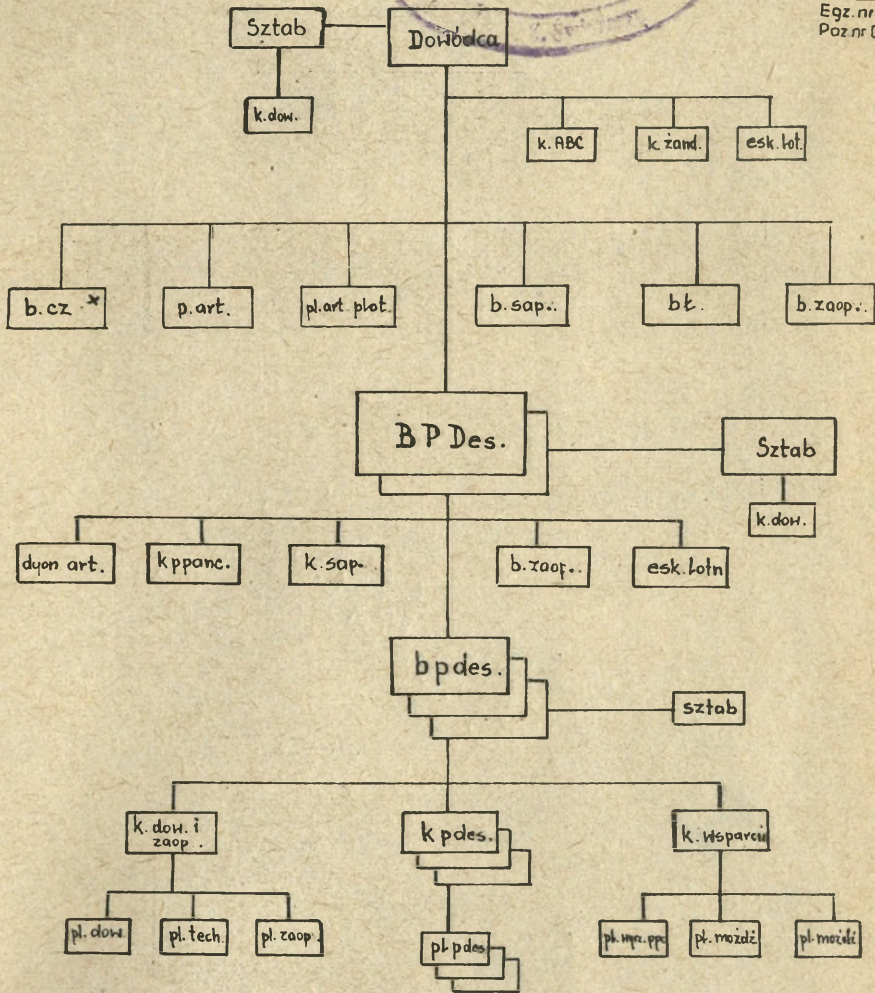
zał. nr 6

Załącznik do cz. II

ORGANIZACJA I WYPOSAŻENIE DZIAŁA POWIETRZNO-DESANTOWEJ NRF

TAJNE

Egz. nr...
Poz nr 04422/WW

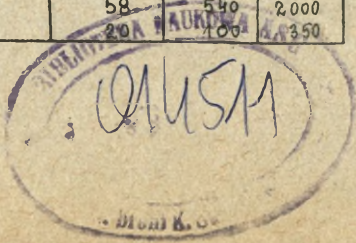

STAN

	bpdes.	BPDes.	DPD
żołnierzy	700	3500	11 400
wyrzutni poc. 55-10 i 55-11	5	33	66
155 mm haubic	-	-	18
105 mm haubic	-	12	24
120 mm moźdz.	4	12	24
81 mm moźdz.	6	18	36
20 mm sprzęż. armat plot.	-	-	12
Granatników ppanc.	69	388	1 180
* Człotków średnich	-	-	54
Samolotów	-	12	36
Śmigłowców	-	12	36
Samochodów	58	540	2 000
Motocykli	200	1000	3 500

x) mogą nie występować

Wydrukowano 360 egz.
Egz. 1-360 Zesz. Takt.

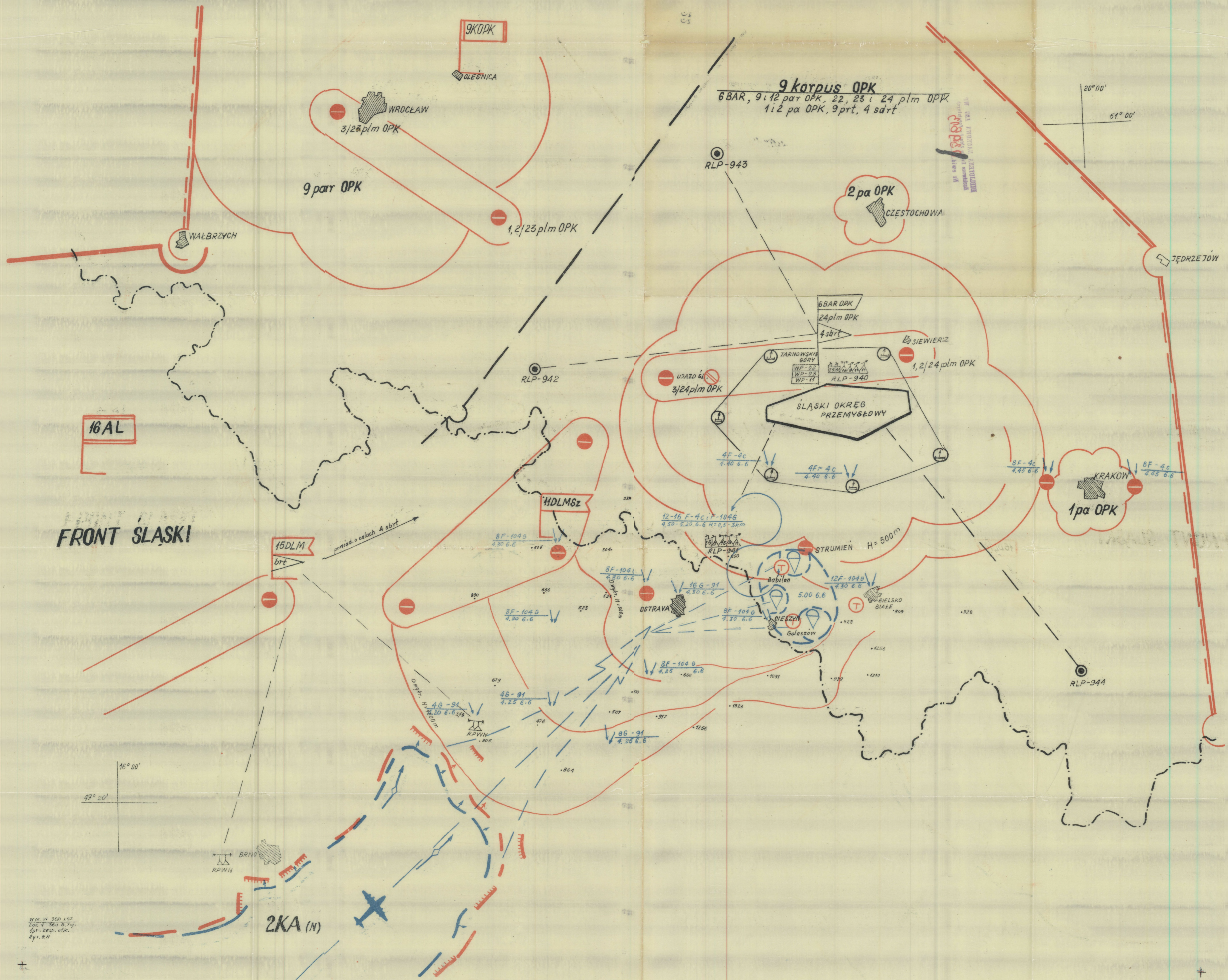

5 sliki.

BIBLIOTEKA NARODNA ASG WP
Archiwum Dziennikarstwa i Prasy
Nr ewid. 039813

SYTUACJA WOJSK WŁASNYCH I PRZECIWNIKA O GODZ. 6.00 6.6
 mapa 1:500.000

TAJNE
 Egz. nr
 Nr ks. 04423/W/W
 Załącznik nr 2 do części II

Wsk. IV 300 292
 Edz. 1 260 8.77
 Cyt. 250. 010.
 Kp. 2.11

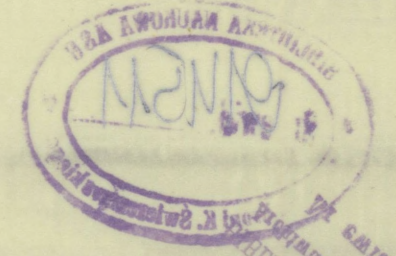
KOMBINACJA Nr 4

UŻYCIĘ WOJSK KORPUSU OPK WG WARIANTU „II” PRZY WARIANCIE NALOTU NPLA „B”

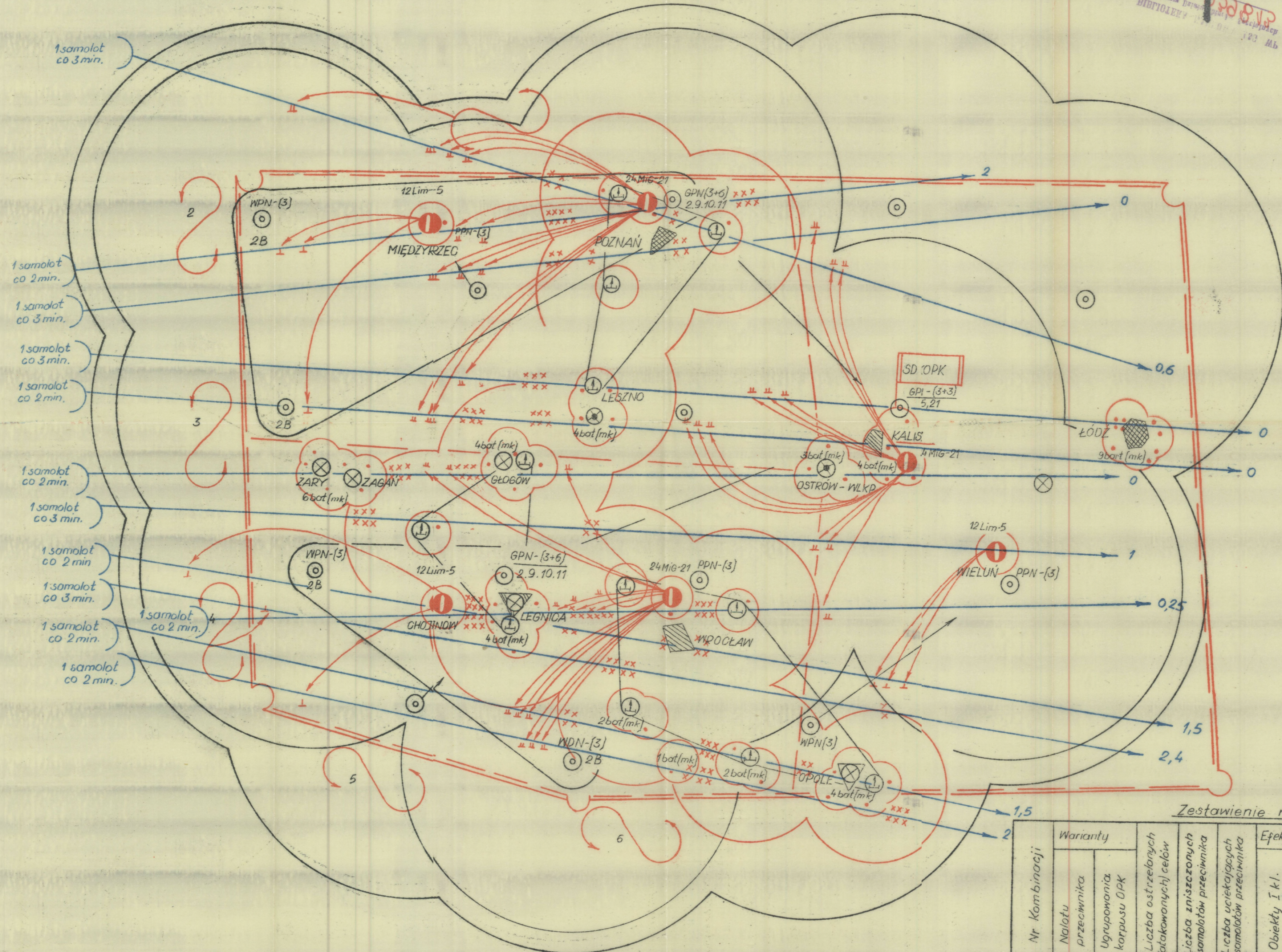
Załącznik nr 4 do części pierwszej

TAJNE

Egz. Nr.....
Poz.: ks.04304/WW

WYKONANO W 360 89Z
Oprac. Zespół Oficerów

ROZWIĄZANIE

ZADANIE - 1:

ZADANIE - 2:

ZADANIE - 3:

Zestawienie rezultatów walki

Tabela-3

Nr kombinacji	Warianty			Liczba ostrzelanych (atakowanych) celów	Liczba zniszczonych samolotów przeciwnika	Liczba uciekających samolotów przeciwnika	Efekty osłony			Udział środków OPK w odparciu nalotu npla (w o/0)							
	Nalotu	przeciwnika	Ugrupowania korpusu OPK				Obiekty I kl.	Obiekty II kl.	Obiekty OPK	Lotn. myśl.		Wojstva raketowe		Artyleria lufowa		Punkty naprowadz.	
										Wykorzystano	Nie wykorzystano	Wykorzystano	Nie wykorzystano	Wykorzystano	Nie wykorzystano	Wykorzystano	Nie wykorzystano
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
4	B	II	124	113	11	0,52	0,48	0,4	1083	-	272/12	16/-	54	-	45	-	

WYKONANO W 360 89Z
Oprac. Zespół Oficerów

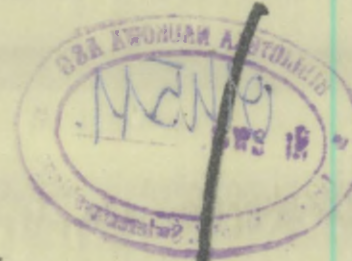
KOMBINACJA Nr 3

UŻYCIE WOJSK KORPUSU OPK WG WARIANTU „II” PRZY WARIANCIE NALOTU NPLA „A”

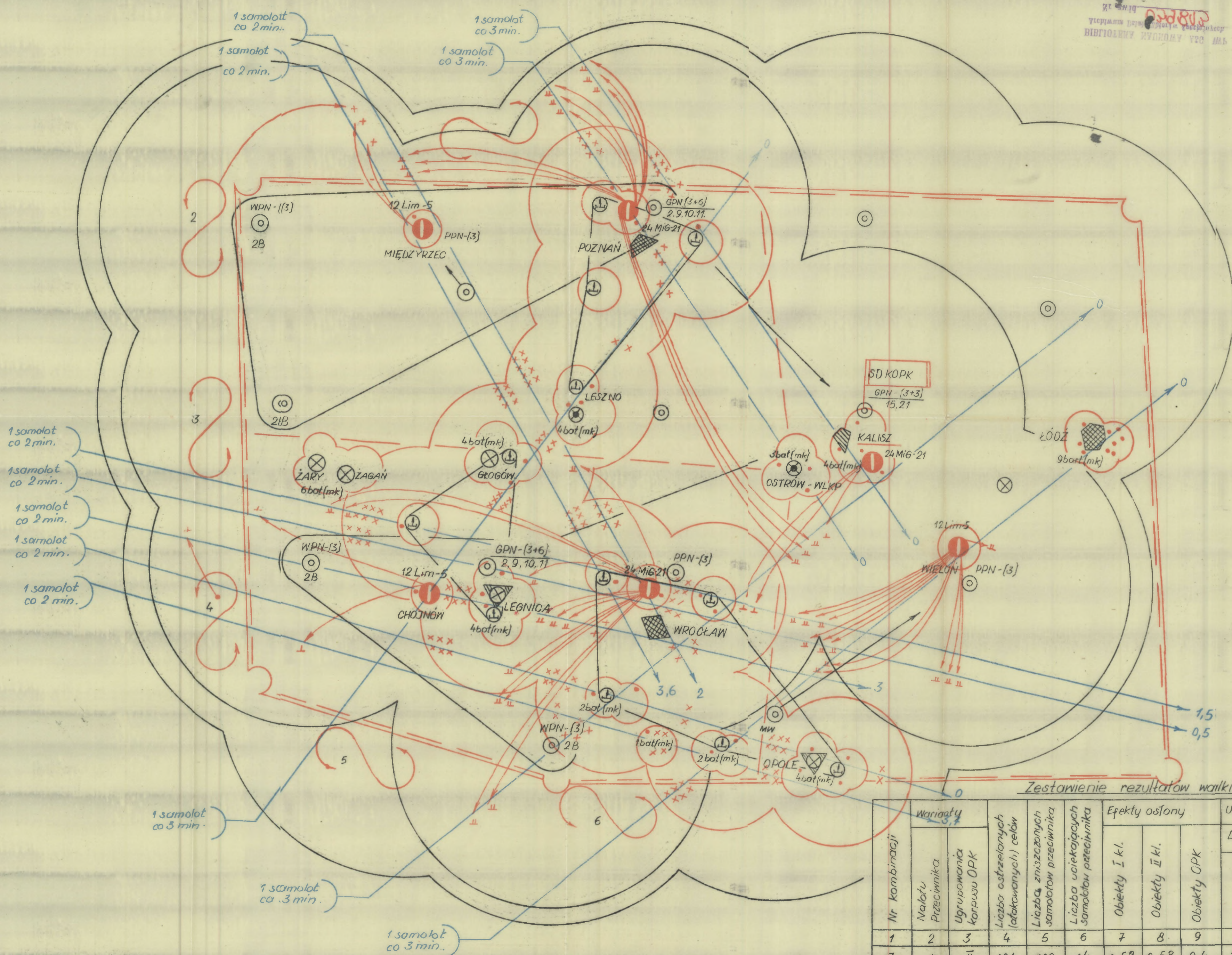
Załącznik Nr 3 do części pierwszej

TAJNE

Fig. Nr.
Poiz. ks. 04.303/WW

1953
BIBLIOTEKA

ZADANIE - 1

ZADANIE - 2

ZADANIE - 3

ROZWIĄZANIE

WARSZAWA

Zestawienie rezultatów walki

Tabela-3

Nr kombinacji	Warianty			Liczba ostrzelanych (atakowanych) celów	Liczba zniszczonych samolotów przeciwnika	Liczba uciekających samolotów przeciwnika	Efekty osłony			Udział środków OPK w odparciu nalotu npla (woja)						Czynnik weryfik. wariantów ugrup. boj.		
	Nalotu	Przeciwnika	Ugrupowania korpusu OPK				Obiekty I kl.	Obiekty II kl.	Obiekty OPK	Lotn. myśliw.		Wojiska raketowe		Artyleria lufowa			Punkty naprawdz.	
										Wykorzystano	Nie wykorzystano	Wykorzystano	Nie wykorzystano	Wykorzystano	Nie wykorzystano		Wykorzystano	Nie wykorzystano
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
3	A	II	124	110	14	0,52	0,58	0,4	108	-	268/12	20/-	48	6	45	-	-	

